

Vuonna 1960 valittiin 40 kartoittajaa koulutettaviksi maanmittausteknikoiksi. Kurssin tunnukseksi tuli Ek 33. Nyt runsaat 40 vuotta myöhemmin tuo kurssi kokoontui ja siitä kumpusi tämä muistelu.

Ensimmäiset maanmittausteknikot valmistuivat keväällä 1960. Jo ensimmäisen teknikkolinjan aikana ryhtyivät pitkään alalla työskennelleet kartoittajat tekemään oppilaitokselle tunnusteluja, voitaisiinko heille järjestää lyhennetty, tiivistä opiskelua edellyttävä, mutta osin työssäolon mahdollistava teknikkolinja.

Todettakoon, että Maanmittaushallituksen esitys Tekniselle oppilaitokselle erikoiskurssin järjestämiseksi pitkään alalla toimineille kartoittajille ratkaisi asian lopullisesti.

Alkuun päästiinkin nopeasti. Syksyllä 1960 normaalin pääsykokeen perusteella opiskelun aloitti 40 kartoittajaa. Kurssin tunnukseksi tuli Ek 33. Pääopinajhomme oli Bulevardilla, osittain myös vanhassa teknisessä oppilaitoksessa Agriolankadulla. Suurin osa kurssilaisista oli ollut kiinteistöpuolen tehtävissä, pari kaupunkimittauksessa ja osa puhtaasti kartastopuolella mm. kymmenen topografia. Työkokemusta oli kaikilla lähes kymmenen, joillakin jopa kolmekymmentä vuotta. Pohjakoulutus vaihteli kansakoulusta ylioppilastutkintoon. Sanottiin jonkun olevan kiertokoulu pohjaltakin. **Heikki Hietalahti**, kurssin perustajaopettaja, kertoi kokemuksen osoittaneen, että teknikkokoulutuksessa ensimmäisenä vuonna pärjäävät parhaiten ylioppilaat, toisena keskikoulun käyneet ja kolmantena vuonna kansakoulun käyneet. Eihän se ennustus aivan pieleen mennyt meidänkään kohdalla.

Opetuksen painopiste oli kiinteistöpuolella, monine maanjakoon liittyvine

EK 33 B vuodelta 1960. Henkilöt vasemmalta eturivistä alkaen Tuomas Virri, Aulis Mikkola, Pauli Hartzell, Arvo Kapanen, Lauri Partonen, Kauko Mäkivalkama, Esko Mikkola, Viljo Vänttinen, Erkki Soini, Martti Ritari, Vesa Lehtonen, Yrjö Teeriaho, Martti Hakulinen, Hannu Virolainen, Väinö Sihvo, Martti Valkama, Seppo Lindgren, Heikki Sonninen, Väinö Lampola ja Matti Anttila.

Erikoiskurssi Ek 33 täytti neljäkymmentä vuotta

tehtävineen. Kartastopuolella olleet olivat välillä huuli pyöreänä heille oudoissa jakopuolen asioissa. Geodeettisessa laskennassa loistivat kaupunkien tai Geodeettisen toimiston, Asemakaavatoimiston tai yksityisten mittaustoimistojen palveluksessa olleet kaverit. Topografeille oli puolestaan tutumpaa ilmakeuoppiin liittyvät asiat. Erinomaisella yhteishengellä, toisiamme tukien, kaikesta selvitettiin. Olihan se koko koulunkäynti outoa kaikille, monen vuoden tauon jälkeen. Vaikeista aineista mieleen on varmaan monelle jäänyt deskriptiivinen geometria, mistä eivät aiemmin kaikki olleet kuulleetkaan. Toivottavasti se on joillekin tullut työelämässään vastaan.

Opiskelun tahti oli tiivis, siitä piti huolen linjan perustaja, tiukka ja erinomainen opettajamme Heikki Hietalahti, samoin jakotekniikan puolella **Ilkka Leinonen**.

Ensimmäisenä talvena kuunneltiin osaamistamme syventäviä luentoja lähes kaikkina pyhänseutuina, neljän päivän jaksoina perjantaista maanantaihin, jopa pääsiäisenäkin. Eri aineiden kotiläksyt tentittiin ja harjoitustyöt luovutettiin talven ja kahden kesän mittaan. Talvi 1961–62 istuttiin tiukasti pulpeteissa normaalkoululaisten tapaan. Se oli ehkä ren-

nompakkin aikaa, kun tukea opiskeluun sai välittömästi niin opettajilta kuin luokkakaivereiltakin.

Mieliin on jäänyt edellä mainittujen opettajien lisäksi vakinaiseksi lehtoriksi valittu **Tapio Suortti** ehkä mieleenpainuvimmin aurinkomittauksestaan. Monista persoonallisista tuntiopettajista mainittakoon geodeettista laskentaa opettanut **Lauri Lius**, maatalousrakennusta opettanut **Tapani Aspiala** ja ”suoras-tansa” riemastuttava tie- ja vesirakennuksen opettaja **Heikki Val-**

jakka, joka totesi, ettei pienuudesta ole ollut haittaa sen jälkeen, kun tikapuu on keksitty. ”Vinettosara” takertui jostain syystä muita kasveja paremmin mieleen suo-opin **Juhani Sarasteen** luennoista. Eipä unohdu myöskään lainsäädäntöä opettanut **Veli-Heikki Eronen**, viimeisen päälle pukeutunut kissarusetin herrasmies. **Mikko Vähä-Piikkiö** opetti asemakaavaoppia ja **Toivo Liukko** maatalouden vesirakentamista kaikkine virtaamineen. Metsätaloutta opetti meille **Leo Ahonen**, joka samaan aikaan juonsi metsäradiota.

Hietalahden Heikki sanoi kerran: ”Matematiikan kokeita tarkastaessani totesin, että täällä taitaa olla vieläkin joku joka ei kuulu tähän opiskelijaryhmään, koska eräs on kirjoittanut vastaukseensa, ettei muista kaavaa. Nämä tehtävät voi ratkaista hyvällä logiikallakin.” Mieleen on jäänyt tästä tuntu, että ennen pulpettiopiskeluun siirtymistä meistä piti pudottaa sen verran porukkaa pois, että mahtuisimme yhteen luokkaan. Sinenttelimme kuitenkin siksi tarmokkaasti, ettei pudottamiselle löytynyt perusteita. Luokkia oli kaksi: Ek 33 A ja B. A-luokkaan valittiin pitkämatkalaiset.

Me sitten valmistuimme 1.9.1962, vuotta lyhyemmässä ajassa mitä päivä-

koululaiset, mutta kun aikaan lisätään kesäopiskelut ja ylipitkät viikot, saadaan opintoviikkojen määräksi sama mitä muillakin tekniikoilla. Tenttivaatimukset olivat samat harjoitteluaajan pituudesta puhumattakaan.

Koulun jälkeen hajaannuimme kukin tahoillemme. Topografeista pari siirtyi jatko-opintoihin, kolme kaupunkimittaukseen. "Yksityissektorin" edustajista toinen, Imatran Voiman **Lauri Partonen**, palasi entiseen työpaikkaansa, Kunnallistekniikasta kurssille tullut **Martti Valkama** siirtyi Asemakaavatoimistoon. Kiinteistöpuolen edustajista ilmeisesti lähes kaikki palasivat maata jakamaan. Geodeettisen ja Asemakaavamittaustoimiston pojat ja sotilastopografi **Eino Suomalainen** palasivat entiselle työmaalleen.

Jatko-opintoihin lähteneistä **Erkki Soini** valmistui juristiksi ja kurssimme kuopus **Seppo Lindgren** maatalous ja metsätieteiden maisteriksi.

Valmistumisemme jälkeen olemme kokoontuneet noin viiden vuoden välein, osallistumisprosentin ollessa "mahdollisuuksien mukaan" 50–70 % väleillä. Opiskeluaikana syntynyt yhteishenki on edelleen korkea. Vuodet ovat joukkoamme verottaneet, olihan joukkoamme vanhin **Reino Haapavuori** syntynyt 1909 ja nuorimmat **Seppo Lindgren** ja **Esko Mikkola** 1936, muut siltä väliltä.

Nyt 40-vuotisjuhlaamme 29.8.2002 Helsinkiin kokoontui 16 entistä oppilasta 27:stä mahdollisesta. Sähköellä meitä muisti opettajamme Ilkka Leinonen. Kävimme tutustumassa "entiseen kouluumme", nykyisin Myyrmäessä toimivaan ammattikorkeakouluun, mistä valmistuu maanmittausteknikoiden sijaan maanmittausinsinööriä amk. Paljon on tekniikka meidän opiskeluajoista muuttunut, mutta turha luulla, että olisimme aivan huru-ukkoja nykyisestä numeerisesta tekniikasta. Osa meistä ehti siihen mukaan jo työssämme ja "välkkyinä" olemme sitä tietenkin edelleen sivusta seuranneet. Eläkkeellä olemme kaikki, paitsi joku, joka on kartantekoon pysy-

EK 33 vuonna 2002. Eturivissä Tuomas Virri, Martti Leskinen, Pauli Hartzell, Esa Lahdenperä, Väinö Sihvo. Takarivissä oikealta: Heikki Sonninen, Martti Valkama, Seppo Lindgren, Hannu Virolainen, Martti Hakulinen, Yrjö Teeriaho, Vesa Lehtonen ja Martti Ritari.

västi hurahtanut.

Toisena kokouspäivänä poikkesimme silloisen suurimman työnantajamme maanmittauslaitoksen, pakeilla aamukahveilla. Ylijohtaja **Pauli Karvinen** kertoi meille sanoin, kalvoin ja filmiesityksin tämän päivän Maanmit-

tauslaitoksesta ja sen lähitulevaisuudesta. Lämminhenkinen tilaisuus päättyi valokuvaukseen ja kattavan esitepaketin jakoon. Vielä samana päivänä esittäytyi ja tarjosi lounaan **MAKLI**, ammattijärjestömme, jonka riveissä monella erikoiskurssilaisellakin on ollut mittava järjestöteknokraatin rooli.

Merkittäväntä tapaamisessamme lieinee kuitenkin ollut yhteisten muistojen kertaaminen ja viisaitten ajatusten vaihtaminen. Lopuksi vielä kurssijulkaisumme loppuun kirjattu Portinkorvan isännän aforismi: "Jaa – pittää muistoo eukolle sannoo, että laettaa sen meijän Maejan ens' viikoks' vaikka sukuloimaan – ettei se muanmittausteknikko ruppeis tekemään ainakaan nuita itävyysskokkeita."

ERIKOISKURSSILTA VALMISTUNEET JA SILLOISET KOTIPAIKAT:

Matti Anttila +	Kouvola
Reino Haapavuori +	Ikaalinen
Martti Hakulinen	Lahti
Olavi Halonen	Oulu
Pauli Hartzell	Helsinki
Reijo Hujanen	Oulu
Tauno Huttunen	Juva
Arvo Kapanen +	Espoo
Toivo Koskinen	Turku
Esa Lahdenperä	Hämeenlinna
Väinö Lampola	Helsinki
Mikko Lehtinen	Sysmä
Martti Leskinen	Joensuu
Vesa Lehtonen	Helsinki
Seppo Lindgren	Kerava
Aulis Mikkola	Helsinki
Esko Mikkola	Helsinki
Eero Mikkolainen +	Pyhäjoki
Kauko Mäki-Valkama	Kirkkonummi
Pertti Nirkkonen	Rovaniemi
Ilmari Nurmi +	Turku
Aarre Ojanen +	Kouvola
Lauri Partonen +	Espoo
Unto Porkka +	Kouvola
Teuvo Poutanen +	Rovaniemi
Seppo Pöllänen	Heinola
Otso Pölönen +	Joensuu
Martti Ritari	Helsinki
Väinö Salin +	Perniö
Matti Saukkonen	Rovaniemi
Väinö Sihvo	Espoo
Erkki Soini	Espoo
Heikki Sonninen	Helsinki
Eino Suomalainen +	Helsinki
Yrjö Teeriaho	Vantaa
Martti Valkama	Helsinki
Hannu Virolainen	Helsinki
Tuomas Virri	Helsinki
Viljo Vänttinen +	Espoo
Tauno Väättäin	Kuopio

Kirjasi Yki (Yrjö Teeriaho)

Jutun kirjoittaja oli myös yksi erikoiskurssilainen.